

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

16.1.2012

B7-0012/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (8.-9. december 2011) om et udkast til international aftale om en finanspolitisk stabilitetsunion (2011/2546(RSP))

Søren Bo Søndergaard, Jean-Luc Mélenchon, Miguel Portas, Marisa Matias, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Paul Murphy, Cornelis de Jong, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Mikael Gustafsson, Nikolaos Chountis, Marie-Christine Vergiat, Ilda Figueiredo
for GUE/NGL-Gruppen

RE\889261DA.doc

PE479.449v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (8.-9. december 2011) om et udkast til international aftale om en finanspolitisk stabilitetsunion (2011/2546(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til erklæringen af 9. december 2011 fra euroområdet stats- og regeringschefer,
 - der henviser til udkastet til international aftale om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at den finanspolitiske pagt ikke tager fat på de vigtigste forhold, der førte til krisen, nemlig liberalisering, afregulering og for stor afhængighed af finansmarkederne, de stadig større makroøkonomiske forskelle i euroområdet og forfølgelsen af en neoliberal politik;
- B. der henviser til, at de foranstaltninger, stats- og regeringscheferne har foreslået, udgør en fortsættelse af en fejlslagen politik, og at der fortsat ikke er taget fat på de underliggende årsager til den finansielle og økonomiske krise, navnlig den vedvarende afregulering af centrale økonomiske sektorer og de stadig større makroøkonomiske forskelle i euroområdet;
- C. der henviser til, at afhængigheden af finansmarkederne – trods de katastrofale følger heraf – ligefrem er blevet større siden begyndelsen af finanskrisen, og at kun offentlig kontrol med bankerne og långivning til lav rente fra Den Europæiske Centralbank til medlemsstaterne kan bringe dette til ophør;
- D. der henviser til, at den foreslåede finanspolitiske pagt vil fjerne finanspolitiske valg fra demokratisk valgte regeringer i medlemsstaterne og demokratisk kontrol fra befolkningerne i Europa, herunder fra de nationale parlamenter, og vil skabe rammer, hvor der hele tiden fokuseres på nedskæringer og stramninger;
- E. der henviser til, at regeringerne overalt i Europa har accepteret finansmarkedernes diktater og derfor helt har afpasset deres politikforslag efter at tilfredsstille markederne;
- F. der henviser til, at bestemmelserne om euroen er fastsat i de eksisterende traktater og ikke kan ændres uden en ændring af disse traktater;
- G. der henviser til, at tillidskrisen mellem befolkningerne i EU's medlemsstater og EU-institutionerne fortsat vokser, hvilket fører til en forværring af demokrati- og legitimitetskrisen for EU;
- H. der henviser til, at borgerne som følge af EU's politik i stadig højere grad opfatter EU som

en trussel mod deres økonomiske og sociale velfærd, som en kilde til øget usikkerhed omkring deres arbejde og indkomst, som skaber af ulighed og uretfærdighed og som en hindring for fuldstændigt demokrati, og at EU kan forværre nationalistiske tendenser, øge fremmedfjendtlige ideer og give anledning til, at mange ikke deltager i valg, herunder valg til Europa-Parlamentet;

1. mener, at Det Europæiske Råds foranstaltninger vil forværre den globale kapitalistiske krise;
2. er stærk modstander af den internationale aftale om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union og de seneste ændringer i Den Økonomiske og Monetære Unions arkitektur (økonomisk styring, europæisk semester, europluspagt); mener, at disse ændringer udgør det mest reaktionære, udemokratiske og ekstreme neoliberale svar på den nuværende krise;
3. tager afstand fra, at udkastet til international aftale om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union fokuserer på de samme instrumenter, som førte til krisen, i stedet for at lede den økonomiske udvikling i EU's 27 medlemsstater i retning mod fuld beskæftigelse (herunder flere og bedre job), socioøkonomisk vækst, social samhørighed (navnlig bekæmpelse af fattigdom, indkomstuligheder og arbejdsløshed) og miljøbeskyttelse og forværrer underskuddet af demokratisk legitimitet i den eksisterende politik ved at lade hånt om Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle;
4. mener desuden, at udkastet til international aftale vil institutionalisere stramninger og nedskæringer og opgive princippet om demokratisk ligestilling mellem alle 27 medlemsstater, hvilket uundgåeligt vil forværre krisen, underminere levevilkårene for størstedelen af borgerne i EU og øge uligheden mellem medlemsstaterne og skabe splittelser, der vil føre til et EU i flere hastigheder, hvilket ikke blot vil bringe euroens, men måske hele EU's eksistens i fare;
5. fastholder, at debatten om vejen ud af den økonomiske krise ikke kun bør overlades til EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer, men bør omfatte civilsamfundet, fagforeninger, arbejdsløse og andre socialt udstødte grupper i de europæiske samfund; efterlyser en omfattende debat blandt borgerne i Europa om deres forventninger til EU og om EU's mål;
6. mener, at så vidtrækkende forpligtelser som dem, der er fastlagt i udkastet til international aftale, kræver størst mulig høring af borgerne ved folkeafstemninger i henhold til nationale bestemmelser; insisterer på, at disse folkeafstemninger skal gennemføres uden politisk indblanding fra Kommissionen;
7. konstaterer, at enhver ændring af den irske forfatning kræver en folkeafstemning, og at der ved den irske forfatning er tillagt det irske parlament og den irske regering budgetbeføjelser, hvilket derfor kræver en ændring af forfatningen i tilfælde af overførsler af budgetbeføjelser;
8. mener, at regeringerne i de medlemsstater, hvor det ikke er muligt at afholde folkeafstemninger, skal give borgerne bemyndigelse til at træffe afgørelse om ratificeringen af dette udkast til aftale via en høring af offentligheden;

9. understreger, at enhver fremtidig ændring af EU-traktater skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige revisionsprocedure for traktater; afviser enhver anvendelse af fast track-proceduren;
10. mener, at afstemning om alternative økonomiske politikker eller finanspolitikker, der fremlægges af politiske partier, er en grundlæggende del af demokratiet i medlemsstaterne, og at dette udkast til international aftale i væsentlig grad vil begrænse enhver fremtidig valgt regerings evne til at gennemføre sine egne politikker, ikke blot når det gælder finanspolitik og økonomisk politik, men i sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle spørgsmål, og at dette udgør en grundlæggende trussel mod nærhedsprincippet;
11. er modstander af overførslen af nye beføjelser til Den Europæiske Unions Domstol og til Kommissionen til at gribe ind i medlemsstaternes budgetpolitik;
12. bemærker, at bestemmelserne om euroen er fastlagt i de eksisterende EU-traktater, og at dette ikke kan ændres, hvis de eksisterende traktater ikke ændres;
13. beklager den juridiske og politiske uklarhed om dette udkast til international aftale, nemlig manglen på et konkret og offentligt udkast til aftalen;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.